

ЗАХАРЧЕНКО Валентина Олександрівна (02. 08. 1941, Харків) — хоровий диригент, піаністка, педагог. Дружина [В. Іконника](#). Народний артист України (1997). Орден княгині Ольги 3-го ступеня (2011). Закін. Київську консерваторію (1967; кл. хор. диригування [Е. Виноградової](#), фортепіано — [О. Вериківської](#)). Відтоді

викладала гру на фортепіано у муз. школах Києва та Львова. 1968–70 — методист Київ. відділ. Муз.-хор. товариства. Від 1973 працює у Київ. камер. хорі (нині Ансамбль класич. музики ім. Б. Лятошинського Нац. будинку орган. та камер. музики України): 1985–90 — гол. хормейстер, 1999–2000 — диригент, від 2000 — худож. кер. 1990–2002 — викладач Київ. університету культури і мистецтв, водночас 1999–2000 — диригент Нац. будинку орган. та камер. музики України (Київ). Профес. володіння фортепіано, техніка прочитання найскладніших партитур з листа дозволяли З. поєднувати роботу концертмейстера, органіста-акомпаніатора і диригента (хор. спадщина Г. Шютца, Й.-С. Баха). Здійснила прем'єрне виконання в Україні «Високої меси», «Страстей за Матвієм» і «Страстей за Іоаном» Й.-С. Баха, ораторій «Ілія» та «Павло» Ф. Мендельсона, «Сім слів Спасителя на Хресті», «Пори року» та «Створення світу» Й. Гайдна, «Юда Маккавей» Г. Генделя, «Реквієму» Л. Керубіні, «Урочистої меси» Дж. Россіні, «Німецького реквієму» Й. Брамса, «Stabat mater» А. Дворжака, мес Ф. Шуберта та ін.

[Г. В. Степанченко](#)

Бібліографічний опис:

Захарченко Валентина Олександрівна / Г. В. Степанченко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15835>. — Останнє поновлення : 2016.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).